

سرانجام گروه آمون در جمهوری آذربایجان / دفاع از قره باغ ممنوع!

روشن جواداف فرمانده گروه آمون، معتقد بود که در صورت آتش‌بس، قره‌باغ برای همیشه از کشورش جدا خواهد شد، اما حیدرعلی‌اف برای تثبیت حاکمیت خود، به آتش‌بس نیاز مبرم داشت

well/خبرگزاری آران
خبرگزاری آران/سرویس آذربایجان

اشاره :

در حال حاضر اکثر کارشناسان مسائل منطقه بر این باورند که جمهوری آذربایجان به عنوان بزرگترین کشور قفقاز جنوبی شرایط ویژه ای را سپری می نماید. تظاهرات و اعلام مخالفت‌های احزاب مخالف حاکمیت جمهوری آذربایجان از یک طرف و تجمعات گسترده و درخواست‌های تشکلهای اسلامی به ویژه حزب اسلامی این کشور از سوی دیگر دولت باکو را در شرایط خاصی قرار داده است. دولت جمهوری آذربایجان از یک طرف شعار دموکراسی سر می دهد و از سوی دیگر حاضر به دادن کوچکترین امتیاز به منتقدین و مخالفین خود نیست. برخوردهای شدید دولت باکو با حزب اسلام این کشور نمونه بارز این ادعاست. اولین رهبر حزب اسلام چندی پیش در اثر ضایعات جسمی و روحی ناشی از سالها زندان و شکنجه در گذشت و رهبر کنونی این حزب نیز در زندان به سر می برد. گرچه هراس اصلی دولت باکو از اسلامگرایان و شخصیت‌های اسلامی جمهوری آذربایجان است اما حتی در مقابل احزاب و شخصیت‌های غیر دینی نیز حاضر به رعایت ادعاهای خود در خصوص دموکراسی و حقوق بشر نیست.

با توجه به آنچه گفته شد بر آن شدیم تا سرنوشت مخالفین سیاسی جمهوری آذربایجان که در نقاط مختلف دنیا تحت عنوان پناهنده، تبعیدی و... به سر می برند را مورد اشاره قرار دهیم که در بخش اول وضعیت ایاز مطلب اف و در بخش دوم سرنوشت رسول قلی اف را مورد اشاره قرار دادیم. در این فرصت سرگذشت دو تن از فعالان گروه آمون - روشن جواداف و ماهر جواداف - را که نه در ادعا بلکه در عمل به آزادی مناطق اشغالی کشورشان فکر می کردند و در این مسیر به نقش نیروهای مردمی اعتقاد خاصی داشتند مورد اشاره قرار می دهیم.

روشن جواداف در اکتبر 1951 در رایون کوچای جمهوری آذربایجان متولد شد. در سال 1973 از دانشگاه علوم پزشکی این کشور فارغ التحصیل شد. از سال 1973 الی 1976 در بیمارستان وزارت کشور آذربایجان به عنوان یک پزشک کار می کرد. وی در سال 1976 وارد آکادمی نظامی "روستوف" و در سال 1980 فارغ التحصیل شد.

«روشن جواداف» در زمان جنگ قره باغ، فرماندهی رزمندگان داوطلب قره‌باغ (آمونلار) را بر عهده گرفت و اعتقاد داشت که در صورت همراهی حاکمیت کشورش با گروه تحت فرماندهی خود قادر به باز پس گیری قره باغ می باشد، لیکن حاکمیت جمهوری آذربایجان بنا به دلایلی از جمله ارتباط این گروه با ایران حاضر به تداوم فعالیت آنها نبود.

روشن جواداف که فرماندهی صدها رزمنده داوطلب برای آزادی قره‌باغ (آمونلار) را بر عهده داشت، معتقد بود که در صورت آتش‌بس، قره‌باغ برای همیشه از کشور جدا خواهد شد. اما حیدرعلی‌اف برای تثبیت حاکمیت خود، به آتش‌بس نیاز مبرم داشت. این موضوع سبب اختلاف شدید بین حاکمیت و گروه آمون به رهبری جواداف شد. لذا رئیس جمهور ی آذربایجان در سال 1995 دستور داد ارتش این کشور به جای حمله به دشمنان ارمنی به مقر رزمندگان داوطلب در باکو حمله کند. روشن جواداف در این درگیری زخمی شد، اما از انتقال وی به بیمارستان خودداری بعمل آمد تا در نهایت فردی که دوست داشت در جبهه جنگ به شهادت برسد و یا سرزمین اشغالی کشورش را آزاد نماید در باکو کشته شد.

روشن جواداف می گفت: بعد از ادای سوگند توسط رئیس جمهور وقت آذربایجان، ایشان خواستار اولین دیدار رسمی با بنده شد. من می دانستم که از من در مورد طرحی برای آزادی قره باغ سنوآل خواهد کرد به همین دلیل طرح جنگ و عملیات را در پوشه ای گذاشته و به دیدار با رئیس جمهور رفتم. اما رئیس جمهور به پوشه ای که روی میزش قرار داشت اشاره کرده و گفت: «از همکاری شما با ایران مطلع هستم. - این پوشه از اسرائیل به ترکیه و از آنجا به جمهوری آذربایجان انتقال داده شده بود- از این به بعد تمامی روابط خود با ایران را باید متوقف کنید. ما به کمک ایران نیازی نداریم. من اگر بدانم که قره باغ را می توان با کمک ایران پس بگیریم، آن را به ارمنستان تقدیم می کنم. قره باغ یک مشکل اساسی نیست و در مدت زمان کوتاهی خود به خود حل خواهد شد. جنگ ما با ایران است، ما باید خود را آماده ی جنگ با ایران بکنیم. دشمن اصلی ما ارمنستان نیست بلکه فارس ها می باشد»

«ماهرجواداف» برادر روشن جواداف، در آن زمان دادستان بخش «خطایی» باکو بود و همزمان در گروه آمون نیز عضویت داشت. او پس از کشته شدن برادرش به غرب گریخت و پرده از اسرار پشت پرده دولت باکو برداشت. ماهر جواداف هم اکنون در اتریش زندگی می‌کند.

ماهر جواداف، اخیرا پس از انتشار پیام آیت الله عاملی امام جمعه اردبیل در مراسم نکوداشت مرحوم حاج علی اکرام علی اف که در بردارنده ناگفته هایی از جنگ قره باغ بود ضمن تأیید اظهارات امام جمعه اردبیل پیرامون کمک های نظامی ایران به آذربایجان در جنگ قره باغ، اظهار داشته بود: «به نظر من دولت‌مردان سابق جمهوری آذربایجان، برای تقدیم قره باغ به ارمنستان تلاش می کردند» اکنون علیرغم گذشت بیش از 15 سال از انحلال گروه آمون، هنوز از سرنوشت صدها رزمنده داوطلب (آمونلار) که پس از کشته شدن روشن جواداف، دستگیر و زندانی شدند، اخباری در دست نیست، دستیاران «روشن جواداف» ناپدید شده‌اند و گویی هرگز وجود نداشته‌اند.

کارشناسان معتقدند دولت جمهوری آذربایجان در صورت استفاده از پتانسیل گروه آمون و نیز سایر گروه‌های مردمی می توانست از اشغال بیست درصد خاک خود خودداری نماید.

پایان پیام.